

[Kjelgaard]

terselskabers arbejdstagere ved afstemning afgøre, om de ønsker etableret en koncernrepræsentation, hvilket indebærer, at datterselskaberne blandt koncernens arbejdstagere kan vælge to repræsentanter og to suppleanter til bestyrelsen i moderselskabet. Denne repræsentation træder i givet fald i stedet for moderselskabets egen repræsentation. Ifølge den foreslåede § 177 kræves det, at mindst halvdelen af datterselskabernes arbejdstagere stemmer herfor, og såfremt de vedtager, at der skal være koncernrepræsentation i moderselskabet, kan valg af denne repræsentation først afholdes i forbindelse med udløbet af de allerede valgte arbejdstageres valgperiode, dvs. umiddelbart før generalforsamlingen i 1980.

Tilsyneladende tager lovforslaget ikke hensyn til, at der i en koncern kan forekomme underkoncerner. Hvordan spørgsmålet om koncernrepræsentation i en sådan situation skal løses, fremgår ikke af lovforslaget. Det kunne tænkes, at et datterselskab i en underkoncern vælger både koncernrepræsentation i underkoncernens moderselskab og repræsentation i koncernens moderselskab. Hvis det er en mulig følge af lovændringen, så vil en udvidelse af medarbejderrepræsentationen til også at omfatte koncernrepræsentation absolut ikke stemme overens med den erklærede målsætning: at få en fuldstændig dækkende dialog mellem arbejdstagerne og arbejdsgiverne.

Ifølge lovens definition omfattes også udenlandske datterselskaber af aktieselskabslovens regler. Det vil betyde, at hvis man gennemfører de foreslåede regler om valg af koncernrepræsentation, vil også arbejdstagerne i de udenlandske datterselskaber være stemmeberettigede og være valgbare til koncernrepræsentation. En sådan ordning virker umiddelbart praktisk uigennemførlig, og der kan vel også sættes adskillige spørgsmålstegn ved det »lovlige« i at lovgive for udenlandske selskaber, som danske datterselskaber i udlandet vel også må henregnes til.

En anden ændring er, at man i et selskab, der ikke beskæftiger 50 medarbejdere, men som indgår i en koncern, nu kan vælge bestyrelsesrepræsentanter til koncernbestyrelsen. Det er en ejendommelig konstruktion. Man kan stadig væk ikke vælge repræsentanter til sit eget datterselskabs bestyrelse, men nu bliver man ifølge lovforslaget pludselig

stemmeberettiget ved valget af bestyrelsesrepræsentanter i koncernens moderselskab.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i det konservative folkeparti har den opfattelse, at den hidtidige ordning med medarbejderrepræsentation i selskabernes bestyrelser har fungeret godt. Den er der ingen grund til at lave om på eller forringe. Det mener vi lovforslaget gør, hvis direkte valgte bestyrelsesmedlemmer i moderselskabet kan fortrænges af medarbejdere, der er valgt i datterselskaber. Det forekommer mig, at der er mange og uoverskuelige problemer forbundet med de ændringer, handelsministeren her har foreslået, og det vil tage lang tid at få dem tilstrækkeligt belyst.

Hertil kommer, at vi også er noget betænkelige ved den udformning, § 178 har fået. Det gælder dels bemyndigelserne til handelsministeren, dels at lovforslaget tilsyneladende forudsætter en slags informationspligt for moderselskabet i forhold til datterselskabet. Det er ikke just yderligere bureaukrati, virksomhederne har brug for, men lempelser i eksistensvilkår.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet om de ændringer, der er direkte følger af EF-direktivet, og det arbejde vil vi godt være med til at fremskynde. Men de mange uoverskuelige ændringer i medarbejderrepræsentationen vil vi gerne have god tid til at overveje, og de kan efter vor opfattelse ikke gennemføres i denne samling.

Melchior (CD):

Skønt det er et omfattende materiale, der er lagt på bordet her, giver det nok ikke anledning til ret omfattende vanskeligheder, undtagen på ganske enkelte punkter, som allerede er nævnt af et par af ordførerne.

I CD mener vi, at erhvervslivets selskaber ikke har mistet noget, formentlig tværtimod, ved større offentlig og/eller medarbejdermæssig indsigt i de pågældende selskabers forhold, herunder også større offentligt og medarbejdermæssigt kendskab til disse selskabers regnskaber. Vi kan altså stille os positivt over for en fortsættelse af denne praksis, og vi kan være positive til meget andet – også ud over det, der direkte flyder af det selskabsretlige direktiv, der er baggrunden for disse lovændringer. Det gælder således mindstekapitalens fastsættelse til 200.000 kr.